

Pyhitetyn Valheen Päivä

Alkää peljästykö. Maan kansoille ilmoitetaan suuri ilo. Mahtavilla juhlallisuuksilla päättyy pian vuosi, jonka aikana maailman muhtavan rahavallan isännät ovat riistäneet enemmän rikkauksia sinusta ja miljoonista tovereistasi kuin tuskin milloinkaan ennen. Päättyvän vuoden ensimmäisellä puoliskolla he rüistivät ilmaista työtä kolmasosan enemmän kuin edellisenä vuotena samalla aikaa. Ja samoin päättyvän vuoden jälkimmaisella puoliskolla heidän ilmaisen työn rüistonsa dollareissa lasketaan satumaisilla numeroilla.

Alkää peljästykö. Teille ilmoitetaan toinenkin asia. Pian vietettävänä pyhitetyn valheen päivänä, jouluna, on meidän luokastamme miljoonia nälkämäillä, kaupunkien laita-puolilla, joihin vähän tuntuu suuri juhlallisuus ja vielä vähemmän haisee ylängöillä paistet-tava siipikarjan liha. Näiden miljoonien väinot, lapset ja muut rakastetut yrillävät löytää suuhunsa jotain, joka poistaisi rinnan alla olevan tyhjyyden poltteen tunteen, mutta heidän hökkeleissään ei tahdo olla mitään sellaista. Ulkona on kylmä ja se tuntuu sisällikin.

PYHITETYN valheen päivä lähestyy. Äärinmäisyydet maan kansoissa etene-vät toisistaan elämässä. Toisten saavu-tukset vuoden valoisana aikana ovat olleet en-tistä rohkaisevammat. Kuidessatoista teolli-suudessa he ovat saaneet ilmaista työtä ryöste-tyksi neljännestuhatta miljoonaa enemmän vuoden ensipuoliskolla kuin edellisen vuoden ensipuoliskolla. Neljännestuhatta miljoonaa riittäisi antamaan lähes kuusi dollaria joulu-lahjaa jokaiselle palkkatyöläiselle tässä maail-man mahtavimmassa maassa. Näiden kunden-toista teollisuuden puhdas voitto vuoden ensi-puoliskolta olisi sittenkin vielä lähes kolme-neljännestuhatta miljoonaa.

Alkää peljätkö. Teille ilmoitetaan kolmas-kin asia. Ne teistä, jotka euiten valoa halu-sitte ja sen hyväksi rohkenitte toimia, odotta-vat lähestyvää vaiheelle pyhitettyä juhlaa pi-mennoissa. Eri maiden ja hallitusten vanki-loissa on heitä tänä jouluna suoranaisina luok-kataistelun uhreina moniin tuhansiin nouse-vien joukko. He ovat noissa luolissa siksi, että vaativat poistettavaksi järjestelmää, jossa toi-set juovat ja mässäävät ylellisyydessä ja toiset näättyvät nälkään. Tämä on vanha syy nous-ta kapinaa, mutta aina uusi ja valtava.

* * *

Vallassaolevalle luokalle on joulu pyhitetyn valheen päivä. Heidän Jeesuksensa ei ole syn-tynyt joulukuun 25 päivänä, oman tarunsa-kaan mukaan. Heidän tarukirjansa kertoo tuon syntymän aikana olleen paimenia Pales-tiinassa Betlehemin läheisyydessä. Tiede to-distaa tämä valheeksi. Joulukuun aikana, mutta varsinkin sen loppupuolella, on noilla seuduilla siksi rankka sää, että yksikään pai-

men ei voisi niillä niityillä olla päivälläkään, puhumattakaan yöllä ärjyvän tuulen alla. Kaikki maailman tunnustetut tietosankirjat myöntävät, että Jeesus nimisen taruhenkilön syntymää ei lainkaan tunneta.

Mutta rasvavatsainen rovasti taas tänäkin jouluna autuaalla naamaila valehtelee vanhoile le harmaapäille ukoille ja mummoille, miehille ja naisille, tytöille ja pojille ja pikkulapsille-kin, joiden mieli vielä on puhdas ja raikas kuin kirkas lähde; kaikille heille nämä musta-kaaput tänäkin jouluna julistavat, että siellä ja siellä, silloin ja silloin se syntyi. Ja joka us-kaltaa epäillä, hänet tämä mahdottomasti syn-tynyt maailman vapahtaja iäksi hyljää ja jät-tää loppumattoman kadetuksen herran käsiin. Lapsi uskoo, hän on herkkä. Aikuinen uskoo, jos hän ei tiedä, eikä jaksata ajatella. Harva rovasti itse uskoo, mitä julistaa Jeesuksesta.

Meille suomalaisille kansamme historia to-distaa kristinuskon kurjan valheen tässä asias-sa. Kielessäme sana joulu johtuu luotetta-vimpien tietojen mukaan ruotsalaisesta sanas-ta jul, joka vuorostaan johtuu sanasta hjul, tarkoittaen pyörää. Vanhat skandinavialaiset nimittäin merkkasivat auringon vuotuista kier-lokulkua renkaaseen kiertyneellä käärmeen ku-valla, johon liittyi jotain salaperäistä taikaa. Tästä johtuen sitä ei nimitetty käärmeeksi, vaan yksinkertaisesti pyöräksi. Se osoitti jou-lun ajan, jolloin päivä oli skandinavian maissa lyhin ja niistä ajoista se alkoi jatkua. Täältä on peräisin meille nimi joulu. Suomen kansa on muinoin juhlinut joulua pitkän ajan, aina Tuomaan päivästä Nuutin päivään asti.

Juhlatavat ovat olleet, kuten muutkin luon-non vaiheista johtuvat suomalaisten muinaiset

juhlia, henkien palvelemista. Oli vuoden pimein aika. Uskottiin silloin kuolleiden henkien ehtivän käydä maan päällä omaisiaan ja sukulaisiaan tapaamassa. Elettiin yleensä hiljaa, pitämättä mitään erikoista melua, tai kolinaa. Peljättiin näet, että vainajien henget säikähtävät ja poistuvat omaistensa luota. Tässä tarkoituksessa pantiin olkia ja kuivattuja ruohoja lattioille, että käveleminen olisi tapahtunut äänettömästi.

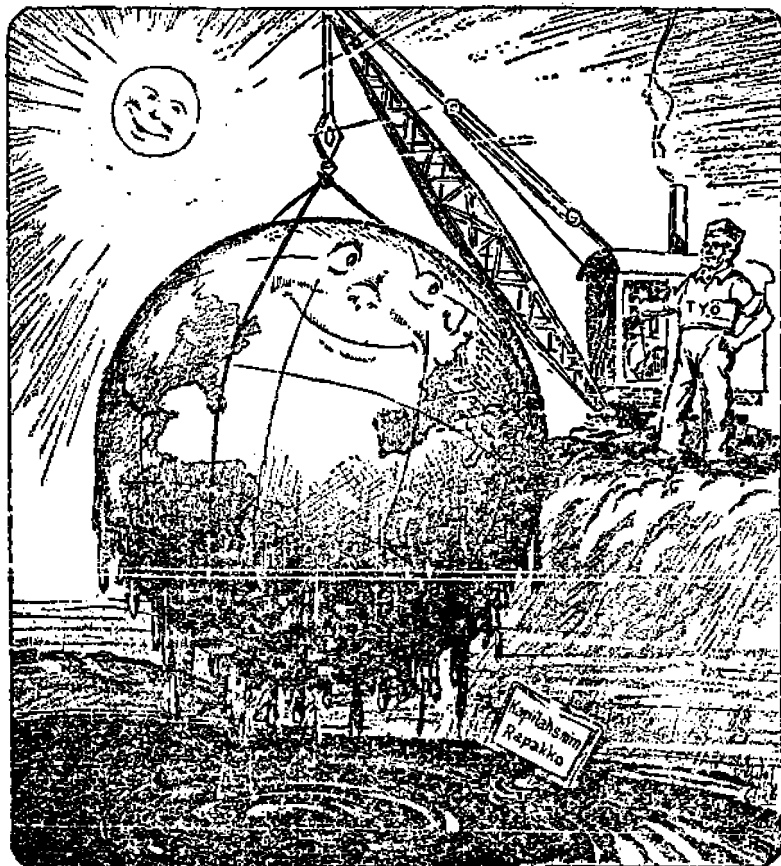
Sittenkin kun kristinuskko tuli Suomeen ja alkoi väkivalloin ja viekkauksella kääntää kansaa omalle kannalleen, pois taikauskoista, jouduivat viekkaat papit ja heidän ylimmät neuvonantajansa keksimään jos jonkinlaisia keinoja, joilla kansa olisi saatu uskomaan heitä ja luopumaan omasta uskostaan, sekä tietysti elättämään papistoa. Havaittiin muinaisilla suomalaisilla käytännössä oljet lattioilla joulun aikoihin. Aha, keksittiin, että raamatussa sanottiin Jeesuksen syntyneen navetassa olkien päällä ja että "pitäkää vain olkia lattioillanne siitä muistoksi . . ." Aivan kuin olisi kaunista tulla lantaisilla keogilla lattialla olevien olkien päällä ja kuvitella, että tanssii Jeesuslapsen vuoteella.

* * *

Täten havaitsemme, että kaikkien kansojen vallitsijat yhä edelleen pitävät joulua vaiheelle pyhitettynä. Sen vietto on siksi yleistynyt, että laan kautta on tuo päivä nimetty lailliseksi juhlapäiväksi kaikissa sivistysmaissa. Työväestökin on ottanut joulupäivän tavallaan omaksi juhlapäiväkseen, kuten se käyttää kaikkia mahdollisia vallitsevia juhlapäiviä omiin tarkoituksiinsa. Ja oikein onkin järjestää vastatekiminta kirkon pimitykselle, sillä uskonto on kaikesta tieteellisen elämänymmärryksen laajenemisesta huolimatta vielä syvästi kansojen laajoissa riveissä juurtuneena ja suuren häittana edistyksellisten ajatusten leviämiseksi.

Mutta meille on tullut vakiintuneeksi käsi-

tykseksi ja vakaumukseksi myös se, että viettämme joulua yleensä luokkataistelunne edistämiseksi ja jo ennen varsinaista joulujuhlapäivää, järjestämme juhlia vankiloissa olevien luokkatovereidemme muistoksi ja auttamiseksi sekä heidän ulkona olevien omaistensa auttamiseksi. Se osoittaa meidän yhteiskunnallisten viettiemme tervehtyneisyyttä, proletariisen moraalimme suuruutta. Meissä on tovereita, jotka yksilöllisen etunsa antavat alttiiksi joukkoedun hyväksi ja ovat valmiit menemään vankiloihinkin, ennenkuin pettävät toverijoukkojaan, vaikka sillä voisivat itsensä yksi-

Järjestynyt työväestö nostaa maailman rapakosta

löinä monestikin pelastaa.

Tämänlainen voimakas yhteiskunnallinen vietti, jota kutsumme solidarisuudeksi, se olkoon meillä aina kallis. Sen hyväksi ja sen puolesta; ja käytännöllisen elämän kireimmistäkin otteissa varmoina seisoneiden vangittujen toveriemme puolesta, olisi jokaisen paikka-työläisen jouluna ja aina parhaansa tehtävä, että kerran työläisinä olisimme kyllin voimakkaita lakaisemaan maapallon päältä kaikki vaiheet ja niiden varjissa levat harhat.